

Naar een ... (verantwoord faunabeleid)

Harm Niesen

Dit was jarenlang de aanhef voor deze column. Natuurlijk verliep dit eigenlijk nooit zoals wij hoopten en verwachtten van weldenkende, onafhankelijke en hun verantwoordelijkheid nemende politici, maar er was hoop. Niet zoveel, maar toch.

Niet voor niets kregen we ook toen al de kritiek dat alle ontwikkelingen in het fauna- en natuurbeschermingsbeleid steeds maar weer negatief en naargeestig waren. Dat leest niet prettig weg. Zie de tijdschriften van Natuurmonumenten, Vogelbescherming en alle anderen. Ze stellen min of meer terloops vast dat de intensieve landbouw verantwoordelijk is voor de achteruitgang van 80% van alle insecten en dat daardoor alle dieren die afhankelijk zijn van insecten nog veel sterker de dupe zijn. En ze gaan vervolgens populair en vrolijk verder. Het is volstrekt duidelijk dat de agrarische sector daar in de eerste plaats verantwoordelijk voor is. Natuurlijk zijn er uitzonderingen, maar het overgrote deel van ons platteland is volkomen dood en vergiftigd. En wat er nog met veel moeite weet te overleven is een prooi voor de plezierjagers. Het was van oudsher al niet best. Maar de huidige politieke situatie is nog vele malen erger. Voor enig optimisme is vanaf nu voor vele jaren geen plaats. Wij hebben nooit politieke standpunten ingenomen en nooit een stemadvies gegeven. Maar dat is ook overbodig. Het is voor iedereen duidelijk welke politieke partij(en) de komende jaren het leven van iedereen met hart voor natuur en milieu ernstig zal verzieken. Doorzichtige leugens: “60% van Nederland is al beschermde natuur, daar moet niks meer bij”. Volstrekt onbenullig: “Er is geen stikstof probleem, 80% van de lucht die wij in ademen is stikstof, hoe kan het dan een probleem zijn?” Natuurlijk, feitelijk ligt de werke-

lijke macht al sinds mensenheugenis in handen van de agrariërs, daarbij trouw gesteund door de machtige jagerslobby. En niet alleen in ons land. De hele EU weet met de verkiezingen voor de deur, opeens niet meer op hoeveel manieren ze die arme boeren tegemoet moeten komen. Er wordt ons de komende jaren geen rust gegund.

Toch is er misschien een klein lichtpuntje. Mogelijk zelfs veroorzaakt doordat wij vaak juridische procedures winnen. Rechters oordelen dan klaarblijkelijk dat provincies en ministeries iets niet goed hebben gedaan. En dat steekt. Om gemakkelijker aan “schadebestrijding” te kunnen doen, maken provincies lijsten van “algemene soorten”, waarvoor soepel ontheffingen worden verleend. Die lijsten zijn vaak ellenlang en vrijwel altijd staan er soorten op die niet in een gunstige staat van instandhouding verkeren. Oftewel: de aantallen nemen af. Omdat het vrijwel altijd om strikt beschermde soorten gaat, lukt het ons vaak bij de rechter gelijk te krijgen. In een brief die eigenlijk gaat over de uitvoering van een motie van de PvdD, om de jacht op de 5 “wild”soorten – haas, konijn, fazant, houtduif en wilde eend – af te schaffen, zinspeelt de minister ook op het afschaffen van die lijsten met “algemene soorten”. Vanzelfsprekend maken wij ons sterk voor allebei deze zaken. Het is een schande en onacceptabel dat het nog bestaat. In een brief hebben we dat ook kenbaar gemaakt aan de minister.